

gede velhavende Kommuner høster man Frugten af de Bidrag, som maa ydes af Landkommunerne.

De Tal, jeg her har nævnt, skulde være et Bevis for, hvor ganske urimeligt den nuværende Beskatning til Amtsrepartitionsfonden virker, og samtidig være Udtryk for et Ønske om at faa denne Beskatning ændret i en mere retfærdig Retning; thi hvis man gaar ud i de andre Amter, er Beskatningen ganske vist noget mindre, men Fordelingen virker ikke meget mere retfærdigt end i et saa bymæssigt bebygget Amt som Københavns Amt. Det er nemlig stadig de 3 Poster: Politi, Sygehusvæsen og Vejevæsen, som er Hovedposterne paa Budgettets Udgiftsside. Hvis vi vil se paa Udviklingen gennem de sidste 25 Aar, viser det sig, at i 1900—1901 var Udgiften til Vejevæsenet 2,2 Mill. Kr., og i 1924—25 var denne Udgift 20,6 Mill. Kr. Selv om man nu regner de 6,8 Mill. Kr. fra, som Automobilskatten udgør, har Amterne alligevel en Udgift til Vejevæsenet paa 13,8 Mill. Kr. For Sygehusudgiffernes Vedkommende — eller Medicinaludgiffene, som det jo hedder — er der en Stigning fra 1,2 Mill. Kr. til 10,7 Mill. Kr. Udgifterne til Politiet er steget fra 0,98 Mill. Kr. til 3,64 Mill. Kr.

Og hvis vi saa undersøger Forholdene ude i Amterne, vil vi se, at Udgiften til Vejevæsen i Holbæk Amt er steget fra 146 000 Kr. i 1913—14 til 1 179 000 Kr. i 1924—25, og det bliver efter Fradrag af Motorskatten et Beløb af omtrent 800 000 Kr., hvilket vil sige en Stigning i Udgiften af 600 000—700 000 Kr. i disse 11 Aar, en Stigning, som udelukkende bæres af fast Ejendom i Amtet. Med andre Ord, de faste Ejendomme i Amtet skal bære Følgerne af den stærke Trafikudvikling, af Omlægningen i Trafikken til Biltrafik, Rutebiler, Lastbiler og Personbiler, som slider Vejene op i Løbet af kort Tid. De Udgifter, der er forbundet med at faa Vejene sat i Stand, lignedes altsaa nu i det væsentlige paa fast Ejendom; jeg tror, at enhver maa indrømme, at det er en saa uretfærdig og urimelig Beskatningsform, at det er absolut nødvendigt at faa den ændret snarest muligt.

Forholdet er jo ikke bedre med Hensyn til Medicinalvæsenet. I Holbæk Amt er Udgifterne dertil steget fra 168 000 Kr. i 1913—14 til 1 072 000 Kr. i 1924—25. I den sidste Post er der ganske vist en Udgift paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Bygning af et Sygehus, idet der i alt i de sidste 10 Aar er anvendt ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Bygning af nye

Sygehuse, og af dette Beløb er $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paaført Regnskabet fra 1924—25. Gaar vi Sygehusudgiffene nærmere igennem, vil vi se, at Udgifterne pr. Sygedag paa de forskellige Sygehuse ligger mellem 6 Kr. 81 Ø. og 9 Kr. 30 Ø., og at Sygekassepatienterne kun betaler 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag. Det vil med andre Ord sige, at der, naar der i 1924—25 var en Belægning paa Sygehusene af 64 000 Sygedage for Sygekassepatienter, er ydet et Bidrag af Amtsrepartitionsfonden af mellem 6 og $6\frac{1}{2}$ Kr. pr. Sygedag, eller omkring 400 000 Kr., til Betaling af Sygekassepatienters Ophold paa Sygehusene — et Beløb, som udelukkende er lignet paa fast Ejendom. Jeg ved ikke, om der kan findes et eneste Ord til Forsvar for en saadan Beskatningsmaade.

Man maa indrømme, at de Eksempler, jeg her har nævnt, er tilstrækkelige til at vise, at Beskatningsmaaderne ude omkring i Amterne er ganske urimelige og bunduretferdige, thi det, jeg her har nævnt, viser jo, at Ejerne af fast Ejendom uden Hensyn til, om de har nogen Indtægt, ja, selv naar Ejendommen har givet betydeligt Underskud, skal bære Amtsfondens Udgifter, og samtidig er det saaledes, at de, der ikke har fast Ejendom i Amtet, slipper fri for at betale Skat til Amtsfonden, selv om de sidder med nok saa store Indtægter og nok saa lunt inden Døre. Det er efter min Mening en blodig Uret, man her gør Ejerne af fast Ejendom, en Uret, som hurtigst muligt maa gøres god igen. Man bør gaa til en Revision af vor Beskatning til Amterne, og i øvrigt bør man ogsaa tage Spørgsmaalet om en Beskatning til Kommunerne op til alvorlig Overvejelse. Hvilke Veje man her bør gaa, maa der en nøjere Prøvelse til, men saaledes som Forholdene er nu, maa der ikke alene tages Sigte paa en betydelig Reduktion af Udgifterne, men ogsaa paa en Omlægning af Beskatningen. Man kan ikke med nogen Ret fortsat paaligne de faste Ejendomme, saaledes som Forholdene er nu, disse mægtige Udgifter til Politi, Vejevæsen, Sygehuse o. s. v., og i øvrigt er disse, som sagt, efter min Mening slet ikke i Stand til at bære dette mægtige Skattebeløb.

Jeg har nu paavist, at Beskatningen til Amtsfonden er haard og tyngende, men hvad Beskatningen til Kommunerne angaar, er den jo ikke saa forfærdelig meget bedre. Vi har ligeledes været Vidne til en mægtig Stigning indenfor Sognekommunerne. Der var i Aarene 1905—10 en Beskatning af